- ומי אמר רבי אלעזר הכי והאמר רבי אלעזר כולי

And did א"¬ say this; but א"¬ said, etc.

OVERVIEW

The גמרא asks; how can ר"א rule that if he claims פתה פתוח מצאתי he is believed, and she becomes אסורה to him (if there is only one ספק), when ר"א ruled elsewhere that a woman cannot become אסורה לבעלה, only in restricted circumstances (of קנוי), etc. מקשן discusses the viewpoint of this questioner (the מקשן).

asks: תוספות

- 'תימה השתא דבעי למימר דלא מהימן אפילו לשוייה עליה חתיכה דאיסורא wants to assert that the husband is not believed, even to 'make her a forbidden object to him', therefore -

 $-^2$ תיקשי ליה מתניתין דהאומר לאשה קידשתיך אסור בקרובותיה This משנה, which states that one who says to a woman, 'I betrothed you', is forbidden to her relatives; this משנה contradicts him.³

מוספות answers:

- פחות משנים בריה למקשן דאין דבר שבערוה משנים בירא ליה למקשן דאין בר שבערוה assumed that no דבר שבערוה is effective with less than two witnesses -

⁶ואפילו ראה אדם שזינתה אשתו רק שלא היה שם עדים לא היתה נאסרת עליו

¹ The believability that א"ר grants to his claim of פתח פתחם is limited to the prohibition which he is placing on himself (but not that we actually believe him to deny her כתובה payments, for instance). It is generally accepted that if a person claims that (on account of circumstances known to him) a certain item is prohibited to him, he is prohibited from it. This is called אוויה אנפשיה חתיכא דאיסורא. A classic example is the מער (mentioned in our אוויה אנפשיה מער אוויה אנפשיה החיכא this woman, but merely since he said he was שוויה אנפשיה חתיכא דאיסורא אויה אנפשיה חתיכא דאיסורא אוויה אנפשיה חתיכא דאיסורא אוויה אנפשיה חתיכא אוויה אנפשיה חתיכא דאיסורא אוויה אנפשיה חתיכא אוויה אנפשיה חתיכא דאיסורא אוויה אנפשיה חתיכא דאיסורא אוויה אנפשיה חתיכא אוויה אוויה אנפשיה חתיכא אוויה אוויה אנפשיה חתיכא אוויה אווייה אוויי

² A man is forbidden from his wife's relatives; i.e. her mother, sister, or daughter, etc.

³ The question is that just as (according to the מקשן) his wife should not be אסורה to him since there were no עדים that she was מזנה (as there is by קנוי וסתירה), similarly (in the משנה) there were no עדים that he was מזנה this woman; why is he מקדש her, for here too we are not accepting his admission that he was פתוח מצאתי בקרובותיה.

⁴ A דבר שבערוה (literally of an immoral nature) refers to illicit relationships, marriages and divorces.

⁵ One cannot marry or divorce unless there are two witnesses present. Similarly one cannot be punished for illicit relationships unless two witnesses testify to that effect. [We derive this from the סכי מצא בה ערות $\frac{7}{12}$ סכי מצא בה ערות (in מצא כי מצא בה ערות (זברים (שופטים) מול (זברים (שופטים) אינ (זברים (שופטים) על פי שני עדים וגו' יקום $\frac{7}{12}$ that (דברים (שופטים) אינ פחות מב' teaches us that (פחות מב')

⁶ There was no meaningful act (of עדים), with halachic consequences (according to the עדים), since עדים did not observe it; just as there can be no meaningful act of קדושין וגירושין unless witnesses observe it. See 'Thinking it over'.

So therefore (this מקשן assumed) even if a person saw that his wife was מזנה, however if there were no witnesses there to observe this זנות, she would not be prohibited to him (since 'אין דבר שבערוה) 7 -

יהלכך ממתניתין לא קשיא ליה מידי דקדשתיך בעדים קאמר - So therefore there is no difficulty at all from the משנה (which states that he is since when he said, 'I was מקדש you' he meant with witnesses -

חוספות proves that he meant with witnesses -

- ⁹דמקדש אפילו בעד אחד אין חוששין לקדושיו

For if one is מקדש even with one קדושין; his קדושין are inconsequential (and certainly if there were no עדים), so obviously when he said קדשתיך he meant with עדים -

אבל אהא דאמר רבי אלעזר דנאמן בלא עדים לומר דמצא פתח פתוח פריך שפיר:
However regarding that which ר"א said that he is believed to claim that he found a פתח פתוח, even without עדים; the מקשן asks correctly (that a woman is not אין דבר שבערוה פחות, unless there is קנוי וסתירה בעדים, given his assumption that אין דבר שבערוה פחות applies even to שווייה אנפשיה חתיכא דאיסורא.

SUMMARY

The מקשן assumed that אין דבר שבערוה פחות applies even to cases where שוויה applies even to cases where אוויה איסורא דאיסורא.

THINKING IT OVER

תוספות answered that the מקשן assumed that since תוספות מב', therefore there can be no אין דבר שבערוה (without עדים). The אמרא answered that answered that maintains (not like the מקשן) that there can be שוויה אנפשיה חתיכא דאיסורא שוויה אנפשיה מאי קמ"ל ask עדים מאי קמ"ל, when he is teaching us and rejecting the ברת המקשן? 11

-

⁷ The מקשן agrees to the concept of שוויה אנפשיה שוויה שוויה generally, however when it comes to a דבר, the דבר שבערוה, the status of אין דבר שבערוה פחות משנים α , the status of אין דבר שבערוה פחות משנים, the status of being a חתיכה דאיסורא.

⁸ There were קדושין by this קדושין (however they are not present now); therefore his admission of אסור has its inevitable consequence that he is אסור בקרובותיה.

⁹ He would not be אסור בקרובותיה.

¹⁰ See footnote # 6.

¹¹ See [מהרש"א הארוך].